

עדיף להימנע מיחסי-מין... לא לאכול בשר וכל שקשור בו...

קפה, תה, שוקולד... אני מעדיף למות ולא לעבור ניתוח...

(המשך מעמוד 37)

מונעים מתוך עצמם. בנייהאור מונעים מתוך עצמם, ובמהותם אינם זקוקים לאחרים. וכיום אליהם נכונה האימרה: "ואהבת לרעך כמוך".

● אז איך אפשר לדעת מיהו בנייהאור ומיהו בנייהושך?
כמגע ישיר קשה לדעת. דרושה תר דעה מטפיסית כדי לדעת.

● אתה יכול להבחין?
לפעמים. כשאני פוגש סתם אדם, אני סגור ומנומס, לא נותן ולא לוקח, כי אני יודע עם מי לי עסק. אני לא פותח את עצמי. תוך זמן קצר אני מרגיש. בנייהושך נותנים לי תגובה פיסית. אני חש כאב כחזה.

מגע עם בנייהאור נותן לי חווייה של הארה, קצת שימחה.

בנייהושך מביאים אותי לעייפות, רדימות, חוסר-אנרגיה.

● גם במגע שיטחתי?
כן, מגע שנראה שיטחי יכול להיות מאוד לא-שיטחי.

● אפשר להפוך בנייהאור לבנייהושך?

● וכשיהיה הסיציון, בנייהאור יישארו?
התודעות בגופים האנושיים ישוחררו. תודעה היא כמו אנרגיה חשמלית. הגופים הפיסיים יושמדו ויישארו התודעות. תודעתם של בנייהושך תושמד.

● מי יעשה את זה?
האור ככוח קוסמי. החושך אפשרי רק כהקשר שלילתו של האור.

● זוהי בעצם צורה לסירוש האלוהות?
זו צורה שונה, כי היא אומרת שי האלוהות האמתית מעולם לא היתה בשליטת הפלנטה הזאת. הפלנטה היתה בשליטתו של אלוהי ספר בראשית, שי הוא סדיסט.

● ושהוא, כך אומרים, המוציא אנשים.
בנייהושך רוצים ללכוד את בנייהאור באמונה שהם רק גוף, לכן חומי רנות ואתיאיום הם האידיאולוגיות הרישמיות של התקופה הזאת.

אחרים מבנייהאור חדרו למערכת והופיעו בדמות בנייהאור, כמו ישוע, משה רבנו וכדומה. ואחרי-כך באו בנייהושך, שהם כביכול המאמינים, ועיוותו את הדברים.

היה ניסיון מסויים בתוך האור, שהביא לתוצאות בלתי-צפויות. בתוך האור יש שני קטבים, כמו בבטריה, יש קוטב של שפיעה של אנרגיה וקוטב של קליטה. הקוטב החיובי מבטא את עצמו, והשלילי הוא פאסיבי. היה ניסיון לתת לקוטב השלילי לבטא את עצמו ואו, כשהוא הפך להיות אקטיבי, מהותו, מלכות-האור, שקיימת מחוץ ליקום הזה.

● מהו המקום הנכון?
הוא, לא, איש לא יגיע למלכות-האור, עד שהחושך לא ייגמר.

● ואם הגעת להארה, פירושו של דבר שכשתמות תגיע למלכות-האור?
לא, איש לא יגיע למלכות-האור, עד שהחושך לא ייגמר.

● אז מה יקרה לך בגילגול הבא?
לא יהיה הגילגול הבא, כי הפלנטה תושמד בעוד כמה שנים, עד סוף המאה, ללא ספק.

● ומה יש לעשות?
שום דבר באופן קולקטיבי, אבל הרי-בה באופן אישי.

● למשל?
להתחיל לחשוב מי אני, מה אני, בשביל מה כל זה, מה אני רוצה. ולחי-שוכן אם מה שנאמר כאן הוא אמת, אם האינפורמציה הגנוסטית היא אמת.

הכל הוא מעגליות ריקה, חוסר-טעם עצום. הרבר הראשון הוא לצאת מן המרוץ. מה הטעם לנסות להצליח ול-התקדם במציאות שכולה שקר ואש-לייזה?

הרבר השני הוא שינוי באורח-חיים, הנחוצ לבנייהאור. אוכל, למשל. יש סוגי-אוכל המכילים יותר סוגים של אנרגיה שלילית.

● איזה סוגים של אוכל?
בשר וכל מה שקשור בו. קפה, תה, שוקולד, כל מישפחת הכרוביים, ולזה אין שום סיבה טיבעית. סיגריות, כמר-בן, שלא רק מזיקות פיסית, אלא גם ספיריטואלית. אלכוהול.

● זה מין סוג של טיבעונות?
כן, ובלי הכרוביים.

הרבר השני שיש לעשות קשור ב-יחסי-מין. מגע מיני בין בנייהאור לבנייהושך הוא הרסני.

● ובין שני בנייהאור?
זה טוב מאוד, אבל קשה לדעת מי הוא בנייהאור, ולכן עדיף להימנע מיחסי-מין.

● אנרגיה מינית היא אנרגיה שלילית?
לא, אבל המגע בין אור לחושך פירושו העברת אנרגיות, ואו בנייהאור ניווק קשות. הוא מתנתק מן הניצוץ שבו, והוא כמעט ככה.

הרבר השלישי הוא צימצום מגע חברתי, בייחוד עם קבוצות. רוב הקהל הוא בנייהושך, ויש מגע אנרגטי, אם כי אין מגע אישי ישיר.

אפשר לעשות דברים גם באופן חיובי. אחד מהם הוא ניסיון ליצור קשר פנימי, לתוך עצמך, עליידי מריטציה ספונטנית. להימנע מכל הקבוצות ה-חיות של המפתח.

● ולמפתח הזה יש תשובות לכל?
כן, וזה אחד הקריטריונים לזה שהוא אמיתי.

● אבל גם הדת טוענת שיש לה תשובות לכל.
לדת יש מעט מאוד תשובות.

● גם אתה, כמו ארם רתי, צריך להאמין?
לא, אני צריך לחשוב, לנתח, ולר-אות שההסבר מתאים. וברמה יותר עמוקה חווים חווייה של הארה, וכך רואים הכל ברור.

● אתה מאמין גם בגילגול נשמות?
בוראי כל התודעות מתגלגלות. לפני הוצאת החושך לא היה מוות, ולכן לא היה גילגול נשמות. היום, הרעיון שאנחנו סופיים, נראה לנו כמו חלק מאיתנו.

● ופעם זה היה אחרת?
כן.

● מתי זה היה?
לפי טריליוני שנים, לפי שהמציאות הפיסיית הופיעה בצורתה. המציאות הפיסיית היא ביטוי של החושך.

● אז מאיפה ציין החושך?
לפי טריליוני שנים, לפי שהמציאות הפיסיית הופיעה בצורתה. המציאות הפיסיית היא ביטוי של החושך.

● אבל אתה גם סובל?
זו מודעות חריפה יותר לסבל שהיה כל הזמן. לכך שאתה נמצא במקום הלא-נכון מבחינה קוסמית.

מחשבה, זה דבר שהרבה אנשים לא עסקו בו הרבה מאוד שנים. לבחון את

"אדם בין אורילות לא מרגיש עליון, הוא מרגיש בודד"

שהיא ריקנות, התחילה לזרום החוצה בצורה של חושך. ומתי זה נודע לך? ב-1986, כשקיבלתי את סיפורו של הר"ר ג'וזף צ'אפמן. הספר נקרא חשי-פת האמת. ומתי הקשר שלך איתו? היכרתי אותו קודם לכן, והוא שלח לי את הספר, ואז היתה בתוכי חוויית-הארה, וכל מה שידעת, כל החידות

גאולה קרוי בבנעוריה (עם משה) ולפני מותה. מי שיביט בעיניים בשתי התמונות של גאולה, יראה שהן לא אותן העיניים...

נושא-המסר, הנביא, היה איש-אמת, ומה שאמר סולף ועוות ללא הכר על-ידי בנייהושך, והפך להיות מכשיר למלכות. הרבקות והאמונה הפכו להיות כלים לשיעבוד למוסר שהוא חושך נתעב, המוסר הדתי.

כל כתבי הברית החדשה הם זיוף. אין קשר בין זה לבין מה שישוע אמר. בייחוד הרברים על הושטת הלחי השניה, ואהבת כולם באופן שווה. כל מי שמדבר על אהבה אוניברסי-לית הוא בנייהושך, שמטרתו להפוך את בנייהאור לקורבנות של בנייהושך.

● אתה מאמין גם בגילגול נשמות?
בוראי כל התודעות מתגלגלות. לפני הוצאת החושך לא היה מוות, ולכן לא היה גילגול נשמות. היום, הרעיון שאנחנו סופיים, נראה לנו כמו חלק מאיתנו.

● ופעם זה היה אחרת?
כן.

● מתי זה היה?
לפי טריליוני שנים, לפי שהמציאות הפיסיית הופיעה בצורתה. המציאות הפיסיית היא ביטוי של החושך.

● אז מאיפה ציין החושך?
לפי טריליוני שנים, לפי שהמציאות הפיסיית הופיעה בצורתה. המציאות הפיסיית היא ביטוי של החושך.

מחשבה, זה דבר שהרבה אנשים לא עסקו בו הרבה מאוד שנים. לבחון את

העולם מבפנים, מתוך עצמך. כל המרע והתרבות בנויים על שקיים גסי.

● ואם האדם עושה את כל אלה, מה קורה לו?
או הוא צריך להכות בסבלנות ל-הרס, וכל אסון שקורה הוא צעד נוסף לקראת שיחורו.

● ואדם כזה לא יהיה כאבים פיסיים, בשיבוא ההרס?
כולם יסבלו כאבים פיסיים, אבל השאלה היא מה מצב התודעה. מי שתודעתו תפוסה בסוף, מוות מבחינתו הוא חווייה קשה. מי שהצליח לנתק את תודעתו עליידי פנייה פנימה, שלמר-לומר לא לחושך — כשהוא יתקרב למותו, לא תהיה לו חווייה של פחד.

● זאת אומרת שאתה באת הנה למסור מידע רק כדי ש-אנשים יהיה יותר קל למות?
לבנייהאור יהיה קל יותר למות.

● לכן באת לארץ?
כן, המטרה היא לשרת את בנייהאור. ובאתי הנה כי פה אני מוכר, לטוב ולרע, כמעט עליידי כל האוכלוסיה.

● יש לך סנטימנטים למקום הזה?
לא, באתי בגלל האפקטיביות. פה אני יכול להיות יותר יעיל בהפצת ה-אינפורמציה מאשר בכל מקום אחר ב-עולם. פה יש יותר פתיחות לרעיונות, יותר מאשר בכל מקום אחר, וגם המר-דעות למצב הקריטי והאקוטי של הסי-טואציה היא מקסימלית פה.

● יש לך רגשות כלפי משה?
הוא? אמוציות הם מכשיר של ספיגת אנרגיה. במציאות המקורית לא היו אמוציות, היתה חווייה של אושר ושימ-חה. אמוציות נשתלו בגוף כמנגנון ל-סי-טואציה בנייהאור.

צריך להימנע מאמוציות, צריך ל-השתמש בכוח-ההרצון כדי להימנע מא-מוציות.

● אתה רוצה לומר שאין לך רגשות-אהבה כלפי הבת שלך, או כלפי אמך?
אהבה אמיתית איננה ניתנת לביטוי במימד הזה. אי-אפשר לחוות אהבה אמיתית במציאות הזאת. אפשר לחוות את הגרעין, אבל אי-אפשר להוציא אר-וזה החוצה, כי אז היא הופכת למשהו אמוציונאלי ולאובדן של אור.

● זאת אומרת שלא איכפת לך מאף אחד?
אפשר לנסח את זה כך. אבל מאוד חשוב לי שבנייהאור יתעוררו לאמת. לא חשוב לי באופן אמוציונאלי, זה חשוב לי בתוך ביטוי של האור. ברמה האמוציונאלית אני משתמש בכוח-ה-רצון שלי כדי לא לאפשר לדברים שי-יהיו איכפתים לי.

● וזה מאוד קשה?
מאוד, זה דורש המון כוח-רצון, אבל זה אפשרי.

אנשים לא גילו שאפשר להגיד "לא" וזה הרבר שחשוב ללמוד. ככל הרמות אפשר להגיד, "לא" חשוב לכל אדם איפה הוא ביחס לאור ולחושך.

● זאת אומרת ששום דבר לא משנה, בעצם?
שום דבר לא באמת משנה, חוץ מא-שר בפנים, הטוהר הפנימי של האדם.

● אם כך, מדוע העברת ה-אינפורמציה הזאת חשובה?
העברת האינפורמציה היא בעלת חשיבות בפני עצמה.

● ומה קורה כאשר יש לך

(המשך בעמוד 40)

"מגע מיני בין בנייהאור ובנייהושך הוא הרסני"